

- 1 - על-דרך ובדוגמת הענין דפורים ששייכים בו גם "טף ונשים", ש"אף הן היו באותו הנס"⁵⁷,
 2 ואדרבה: עיקר הנס היה על-ידי אשה⁵⁸, וכמדובר לעיל בארוכה⁵⁹ שהמגילה נקראת על שם אסתר דוקא.
- 3 גם הן פועלות את כל הענינים דעבודת הקרבנות – על-ידי התפילה, וזאת - למרות שהקרבנות
 4 כפשוטם היתה נעשית על-ידי כהנים דוקא.
- 5 וכמו כן מובן, שגם אצל הכהנים ישנו עילוי בעבודת הקרבנות (הרוחנית) בזמן הזה לגבי הקרבנות
 6 הקרבנות כפשוטה: בנוגע לקרבנות כפשוטם - היו הכהנים זקוקים לסיוע של לויים וישראלים, "לויים
 7 בדוכנם וישראל במעמדם". מה-שאיין-כן בזמן הזה יכולים הם בעצמם לפעול את ענין הקרבנות (על-ידי
 8 ענין התפילה), ללא צורך בסיוע של לויים וישראלים. ועל-אחת-כמה-בנוגע ללויים - שאצלם נוסף
 9 העילוי שביכלתם לפעול את העבודה דהקרבנות (לא רק לשיר על הדוכן).
- 10 ועל-דרך-זה מובן בנוגע לעבודה והעילוי דפרה אדומה - שבזמן הזה יכול כל אחד ואחד מישראל
 11 למלא עבודה זו (ברוחניות), מצד בחינת "סגן כהן גדול" שבנפשו (כנ"ל), וזאת - אף שפרה אדומה
 12 כפשוטה (בזמן שבית המקדש היה קיים) לא היתה נעשית אלא על-ידי "סגן כהן גדול" כפשוטו, ולא
 13 על-ידי כל אחד ואחד מישראל.
- 14 ה. על-פי האמור לעיל, יובן גם הקשר דפרשת פרה עם (השבת שלאחרי) פורים - מכיון שגם בפורים
 15 מצינו את הנקודה האמורה, שדוקא על-ידי הירידה למטה מטה ביותר באים לתכלית העילוי:
 16 כללות ענין הפורים קשור עם זמן הגלות דוקא (כפשוטו), שתוכנו (של זמן הגלות) - "מחוץ למחנה"
 17 (כנ"ל), ובוה גופא - גם בערים שאינן מוקפות חומה, ואדרבה - רוב בני ישראל חוגגים פורים דפרזים
 18 דוקא (כנ"ל סעיף א), שזה מורה על ירידה נוספת בזמן הגלות גופא,
- 19 [כמובן שגם בזמן ומקום הגלות ישנו עילוי בעיר מוקפת חומה לגבי עיר שאינה מוקפת חומה,
 20 ואדרבה: עיקר הענין דעיר מוקפת חומה בנוגע לפורים הוא - ב"שושן הבירה", מקום הגלות דמדי ופרס,
 21 גלות עילם⁶⁰), ומשם - נלקח הענין דמוקפות חומה (דפורים) גם בנוגע לירושלים עיר הקודש, ומזה
 22 מובן, שעיר שאינה מוקפת חומה מורה על ירידה גדולה יותר בזמן הגלות גופא].
- 23 ואף-על-פי-כן, דוקא על-ידי הירידה למטה מטה ביותר, באים לתכלית העילוי - מעלת ימי הפורים
 24 לגבי כל שאר המועדים, כפסק-דין הרמב"ם⁶¹: "ימי הפורים לא יבטלו, שנאמר וימי הפורים האלה לא
 25 יעברו מתוך היהודים וזכרם לא יסוף מזרעם".
- 26 [אמנם, בתוכן הענין דפרשת פרה מודגש ענין זה עוד יותר - כי: קריאת המגילה בעיר שאינה מוקפת
 27 חומה, ואפילו ב"כפרים" - היא במקום מושב בני-אדם, מה-שאיין-כן פרה אדומה שנעשית "מחוץ
 28 למחנה", מחוץ למקום מושב אדם, ב"שדה", שזהו מקומה של "פרה" - תכלית ה'מטה'. ומזה באים
 29 לתכלית העילוי].
- 30 וב' קצוות אלו (מטה מטה מחד גיסא, ותכלית העילוי מאידך גיסא) מצינו גם במגילת אסתר - "אגרת
 31 הפורים הזאת"⁶²:
- 32 אף שהמגילה היא מספרי הקודש, מכל-מקום "אין במגילה הזאת זכר השם", וכפי שמבאר
 33 רבי-אברהם-בן-עזרא (בהקדמת פירושו למגילה) שטעם הדבר - מפני ש"העתיקה הפרסיים וכו'", שזה
 34 מורה על ענין של ירידה, למטה מכל כתבי הקודש.
- 35 ולאידך - יש בה עילוי לגבי כל כתבי הקודש, כפסק-דין הרמב"ם⁶¹: "כל ספרי הנביאים וכל הכתובים

(60) ראה ספרי מסעי לה, לד.

(61) סוף ה'ל' מגילה.

(62) אסתר ט, כט.

(57) מגילה ד, א.

(58) תורה שאף - שם.

(59) שיחת ש"פ צו, פ' וזכור - סי"ח.